

2014. január-március – XII. évfolyam 1-3. szám

PIÁR FUTÁR

DE SÍRJA A HÚSVÉTI ÖRÖM TANÚJA LESZ

"Összerázás" - Hagyományteremtő programok szegedi lakótelepi közösség erősítésére

TAVASZKÖSZÖNTŐ VIRÁG VARÁZS

*„Kék ibolya, hóvirág,
Csupa öröm a világ.”*

Mindenkit szeretettel várunk tavaszköszöntő eseményünkre,
2014. március 30-án, vasárnap.

Program:

9:30 – 10:15 Aszfaltrajzolás (virág témában)
Közös éneklés, virágos mesék

10:30 – 11:00 Virágpalánták kiosztása
Virágnevelgetési ötletek finom tea mellett

Helyszín: A Dugonics András Piarista Gimnázium belső udvara

A virágpalánták mellett, további ajándékokkal is készülünk!

Támogatók:

Nemzeti Együttműködési Alap – Közösségi környezet Kollégium

Mester Tanoda Alapítvány

Dugonics András Piarista Gimnázium

Örömhír 03:41-ben

Az [origo]-n néhány napja a sok vér, tömegbaleset, sikamlós villasztori és öszödi nyomozás mellett megjelent egy szokatlan történet: szűk négyperces kisfilm egy pécsi postás fiatalemberről – akit valószínűleg sokan nem tartanak normálisnak. Ő a postás, aki a cigánysorra kérte magát:

<http://www.origo.hu/foto/multimedia/20140220-a-postas-aki-a-ciganysorra-kerte-magat.html>.

Ilyesmiket mond: „kellett egy isteni szerencse” [hogyan odakerüljön – megüresedett ui. az a körzet]. Itt „szőnyeg alá söpört emberek” élnek, „úgy éreztem, hogy a Jóisten rendelése az, hogy én oda kerüljek”.

Felmérte azt is, hogy mit tehet egy nyomoroggyedben egy postás, és mit tehet ő, mint ember: „Nagy dolgot nem tehet egy postás, viszont ha emberekkel találkozok minden nap, akkor egy pár jó szóval, figyelmességgel, jó tanácsokkal, emberieséggel nagyon sokat tudok a mindennapi kínjaikon, nyomorukon enyhíteni azzal, hogy egyáltalán ott vagyok. mosolyt viszek meg fényt oda, ahova más egyáltalán nem megy. Minden ember szeretné, ha elfogadná, meg szeretné ő is elfogadni a világot, de ahhoz az kell, hogy ő is elfogadja magát. Ide születtem, itt kell tegyek. Ha nem lennének szőnyeg alá söpört emberek, akkor biztos elmennék más országba szerencsét próbálni. De amíg itt van dolgom, addig nem foglalkozhatok csak a saját dolgommal.”

Ez az ember tud valamit: a filmből az jön le, hogy életének lényegét és értelmét Istentől vezeti le. Hiszi, hogy dolga és feladata van – valamit adni tud az ő keveséből. Érti és érzi az embert – a másikat. Megérintődik és odalép. És provokál – a hozzászólásokból is látszódik, hogy ez jól sikerült: vagy elfogadják, vagy indulatosan elutasítják. Provokál arra, hogy vegyünk észre a szőnyeg alá söpört embereket. Hogy némaságba és tétlenségbe burkolózva ne igazoljuk azt a tényt, hogy vannak közöttünk, élnek mellettünk szőnyeg alá söpörtek.

Hibás és semmi jóra sem vezető hozzáállás az, ha egy csoport vagy egy egyén nyomora láttán szidjuk a rendszert – ami egyébként nyilvánvalóan hibás – mi magunk pedig télenek maradunk. És teljességgel méltatlan, hogy anélkül, hogy a személyes sorsot és annak történetét megismernénk és megértenénk, a nyomorban lévő hibáztatjuk, és mindenféle ítéletekkel bélyegezzük. Ez védekezés, tétlenségünk gyáva igazolása.

Ez az ember bátor – imponál és irigylem. Arra provokál engem, hogy lépjek, tegyek valamit. Azt akarom, hogy téged is provokáljon. Provokáljon arra, hogy ott, ahol vagy – a közvetlen környezetben – nézzél körül: vannak-e bármilyen értelemben is szőnyeg alá söpört emberek. Provokálja ki belőled a kérdést saját magad számára: mit teszel velük? Akarod őket megismerni és megérteni? A kezdet nyújtod feléjük, vagy még jobban rájuk húzod a szőnyeget? Ha fájdalmat, sebet, rendezetlenséget látsz közösségben, mit teszel? Szidod a rendszert, okokat keresel, amivel hibáztatni lehet a nyomorultat? A farizeusok ezt tették: nem lehetett megérteni a beteget, nem lehetett szóba állni a bűnös... azt is mondták, hogy azért beteg, mert bűnös – mert már a szülei is bűnösök voltak. Milyen ismerős ez: lásd a kommenteket a cikkhez! Vagy ezzel szembemelve szóba állsz vele, meg akarod érteni, aztán megvizsgálni, hogy mit tudsz adni te. Egy jó szó, három perc negyven másodperc az életedből, egy kis figyelem, bátorítás...

Olyan szép lenne a világ így! Mennyi életet és gyógyulást tudnánk adni egymásnak! És meg tudjuk tenni! Mert isteni szerencsénk van: itt vagyunk, látjuk egymást, közünk van egymáshoz.

Vedd észre: isteni szerencséd van! Mert élsz – rengeteg kincs, titok, lehetőség a birtokodban. Mert itt van neked a világ és itt vagyunk benne mi. Vegyétek észre minket, vegyünk észre egymást! És ne menjünk el éltető szó nélkül egymás mellett – csak 03:41.

„Minden fejben dől el, de a szívedben áll talpra.”

Szabó László SchP
házfőnök

PIÁR FUTÁR A szegei piaristák lapja – Megjelenik havonta – Lapengedély száma: 2.2.4/1513/2003. – KIADÓ Dugonics András Piarista Gimnázium a Dugonics András Alapítvány támogatásával. Számlaszám: 10402805-28012423-00000000 – FELELŐS KIADÓ Papp Attila igazgató – SZERKESZTŐ Papp Attila, Koczor Kristóf – KORREKTÚRA Papp Attila – NYOMDAI ELŐKÉSZÍTÉS Koczor Kristóf – SZERKESZTŐSÉG 6724 Szeged, Bálint Sándor u. 14., tel: 62/549-090, elektronikus levél cím: piarfutar@szepi.hu – NYOMÁS Planet Corp. Szolgáltató Kft. 6771 Szeged, Makai út 4. – Kizárólag belső terjesztésre. – A borítón Stekly Zsuzsa zománctműves Keresztút című alkotása látható. – A belső borítón látható rajzokat készítette Kolárszki Dóra 9.b

NAGYBŐJTI ÚTRAVALÓ

Határozzuk el, hogy előre olvassuk a vasárnapi szentmise olvasmányait.
Így mélyebben megértjük, mintha csak vasárnap hallanánk először.

Renée LaReau/BustedHalo.com/Magyar Kurír

„Filmezz szívvel!”

Az Bayer Hungária Kft. MSMS (Making Science Make Sense) néven hívott életre egy programot, melynek fő célja, hogy népszerűsítse és fejlessze a természettudományos ismereteket a közoktatásban. A tanév elején ez a szervezet kiírt egy tudományos videó pályázatot „Filmezz szívvel” címmel. Beküldött filmjeink közül második helyezést ért el Kolárszki Dóra, Aleksza János és Nagy Fanni Vivien, 9.b és elsőt Kuna Áron, Teslér Ákos, 8.a és Körmendi Zoltán, 9.a alkotása.

A videópályázat témaköre a szív- és érrendszeri betegségek megelőzése, s az egészség megőrzése volt.

A videókat az alábbi kategóriákban lehetett elkészíteni:

•Amit eszel, azzá leszel! - avagy milyen hatással van az étkezés a szív- és érrendszerre? Milyen szívbetegségi problémák jelentkezhetnek a nem megfelelő táplálkozás miatt? A zöldségek, gyümölcsök tápanyagtartalmának fontossága.

•Mozogj magadért!

- avagy a mozgásszegény életmód káros hatása a szívre. A mozgás jótékony hatása a szervezet működésére. Miért fontos a rendszeres sportolás?

•A cigi ciki! – hogyan hat a dohányzás a szív működésére? Milyen szervezetre káros anyagok vannak egy szál cigarettaiban? Hogyan károsítja a dohányzás az érrendszert?

•Zsír, cukor, só – a szívednek ez jó?

- avagy mennyire lehet ártalmas a túlzott zsír-, cukor- és sófogyasztás? Mekkora mennyiségre van szüksége a szervezetnek? Mit művelnek a szívvel és az érrendszerrel?

Mi körülbelül 4 hónappal ezelőtt kezdtünk neki a munkának. Minden úgy indult, mint egy normál pályamunka

elkészítése során: ötletelés, előkészítés, megvalósítás. A beadási határidőre végül mindegyik reklámfilmünk elkészült, ugyanis három kategóriát céloztunk meg:

„A cigi ciki”, „Amit eszel, azzá leszel” és a „Mozogj magadért!”.

A 27 ökoiskolából mind a 6 alkotásunk értékelésre kerülhetett. Elsőre nem gondoltuk, hogy mekkora jelentősége lesz munkánknak a későbbiekben, sőt ahogy teltek a hetek, egyre távolibbnak tűnt forgatás, és maga a pályázat.

De egy bizonyos hétfői napon úszásra menet megállított engem Károlyi Attila tanár úr, és érdeklődni kezdett, hogy halott valami MSMS pályázatról, ahol nem is

érkeztünk legelőször, így még volt időnk a zsűri megérkezése előtt belekóstolni a lakásétterem finomságaiba. Azonban ahogy megérkezett mindenki, már indult is a díjátadás. A zsűriben helyet foglalt Sziágyi Áron olimpiai bajnok kardvívó, Dr. Nagy András a Nemzeti Szívalapítvány elnöke, Marsi Zoltán egészségfejlesztési szakértő, Sváby András a Tv2 műsorvezetője és Nógrádi Tóth Erzsébet MŰOSZ szakosztály vezető. A díjakat Dr. Gerhard Waltl, a Bayer Hungária Kft. ügyvezető igazgatója adta át, aki kiemelte, hogy a magyar gyerekekben nagy a „kreativitás”.

Néhány szót még a filmekről: a másodiknak befutott alkotást a 9.b osztály három tanulója – Aleksza János, Kolárszki Dóra, Nagy Fanni Vivien – készítette. Méltatásukat Sziágyi Árontól kapták, filmjük vidám hangulatú, fontos, hogy a közösség felelősségét is bemutatja az egészséges életmód működésében. Ez után Héjja tanár úr átvehette az 500.000 forintot érő „kártyatáblát”, majd mi következünk, mint első helyezettek. Hozzánk Sváby András fűzött kritikát, szerinte a film nagyon „ütős”, akár némafilmként is megállná a helyét, és úgy is mindenki számára érthető lenne. Ezután ismét egy tábló került a gyűjteményünkbe, ezúttal 800.000 forint értékben.

A nagy nap zárásaként egy állófogadáson beszélgethettünk a filmek elkészüléséről, szakmai helytállásukról, valamint ismét jóllakhattunk a természetesen teljesen egészséges étkekből. A visszaúton volt időnk bőven megbeszélni a történeteket, és mindannyian kipróbálhattuk személyes nyereményeinket, a táblagépeket.

Külön köszönettel tartozunk Héjja János tanár úrnak, aki felkészített minket, és a technikai munkában is rengeteget segített nekünk.

Körmendi Zoltán 9.a

egy, hanem mindjárt két filmünk is nyert. Remegő lábbal és elég meglepetten láttam az értesítést az irodában, melyben valóban szerepeltek a fenti eredmények. Jó pár napig el sem hittem, hogy ez tényleg lehetséges, de mikor már több tanár is gratulált nekünk, valamint már felkészítő tanárunk is megerősítette a hírt, „kénytelen voltam” tudomásul venni a hírt. Ezek után jött egy hivatalos meghívó is, melyben arról értesítették minket, hogy „Szeretettel várjuk az alkotókat február 20-án Budapestre a SzerecsenDió étterembe”.

Ismét teltek a napok (már sokkal hosszabban, mint a meghívó előtt...), de végül eljött az a csütörtök. Az iskola kisbuszával indultunk Vili Béla bácsi „kormányszása” alatt negyedik óra után. Mi

Távol az iskolámtól

A YFU (Youth For Understanding) cserediák program keretében kerültem Németországba egy évre, hogy tökéletesítsem német nyelvtudásomat és megismerjem a német kultúrát.

Mint páran tudjátok, sikerrel nyertem felvételt egy cserediák programba, mellyel egy iskolai éven át Németországban élhetek, tanulhatok.

Sejtésem szerint nem sokan ismeritek a programot, ezért tömören összefoglalom, mi is az a YFU. Ez a csereprogram 1951-től létezik. Ekkor utaztak az első diákok Németországból az Egyesült Államokba, hogy megpróbálják feledni a második világháború borzalmaikat. Hazánkban két évtizede működik a szervezet, segítségével 29 országba van lehetőség kiutazni. A részvételhez rengeteg kérdőívet kellett kitöltenem, illetve egy német nyelven folyó szóbeli meghallgatáson is részt vettem. Kiutazásom előtt egy úgynevezett "felkészítő táborban" vettem részt. Itt sok fontos tudnivalót elmondtak, ami szükséges lehet a csereévhöz. Ez a tábor csak három napos volt, de annál fárasztóbb.

Végül augusztus 5-én indultam útnak hat társammal. Müncheni átszállással repültünk Hamburgba. Az út zökkenőmentesen, jó hangulatban, mégis kicsit feszülten telt el. Ez érthető volt, hiszen majdnem egy teljes évig – 11 hónapig – új környezetben fogunk élni.

Megérkezésünk után "gyűjtőtáborokba" mentünk. Ott pár napig ismerkedtünk az ország szokásaival, ünnepeivel. Mi magyarok különböző helyekre kerültünk, mert egy időben több tábor is volt. Ez nem csoda, hisz egy évben a YFU-val több, mint ötszáz diák érkezik Németországba, ebből körülbelül kettőszáz az USA-ból. A hétnapos tábor után mindenki vonattal utazott tovább a fogadó családjához.

Én Rheine mellett egy 8 ezer fős faluban lakom. Fogadó családom nagyon jó, szeretem őket. Kedvesek, viccesek, tényleg úgy

bánnak velem, mintha igazi gyerekük lennék. Így testvéreim száma négyre nőtt, hiszen egy vérszerinti húgom otthon vár (remélem), egy bátyám itt, aki egyetemista Kölnben, egy húgom, aki szintén cserediák (szia Linda!) valamint egy öcsém, aki egy másik cserediák. Igen, a családom rajtam kívül egy másik diákot is fogadott Bulgáriából. Három hónappal fiatalabb, mint én. Nagyon jól kijövünk egymással, tényleg testvéremnek érzem. A családi létszámot bővíti Boss, a tacsí kutya. Nem könnyű eset, de szeretnivaló. Eddigi itt létem alatt eljutottam már néhány városba, például Münsterbe, Dortmundba és Hamburgba is. Itteni évem hátralevő részében még sok helyre fogok utazni. Ha minden jól megy, eljutok Hollandiába is, ami jelenlegi lakóhelyemtől 40 km távolságra kezdődik.

Iskolába Rheinebe járok egy több, mint 900 fős gimnáziumba. A sulis a Piárhoz hasonlóan jól felszerelt. A termekben visszaköszönnek az otthonról ismert interaktív táblák. Az iskolában évfolyamok vannak, nem osztályok, s a diákok maguk választják meg, milyen tantárgyat akarnak tanulni. Egy tantárgyból heti három óra van. A szünetek másképp oszlanak el, mint otthon. Húsz percesek, a hatodik óra után van egy 60 perces ebédszünet, majd az utolsó két óra következik. Így a napok kicsit hosszúak. A sportolási lehetőségek viszont kitűnőek.

Én úszok, golfozok. Mindkét sportot űztem már otthon is. Abban biztos voltam, hogy úszni itt is fogok. Az pedig meglepetésként ért, hogy a falu mellett egy hatalmas golfpálya van. Így egy percre sem gondolkodtam azon, hogy folytatni fogom-e ezt a sportot. A ráadás, hogy fogadó apukám már "veterán golfozó", így szabad időmben Vele is rendszeresen játszom.

Sokan a németet megtanulhatatlan nyelvnek tartják. Ezzel én is így voltam, de ma már cáfolom. Kis időbe ugyan beletelik, míg az ember belerázódik, de utána már nagyon "élvezhető" nyelv. Otthoni iskolatársaimnak üzenem, ha lehetőségük adódik idegen nyelvet nyelvkörnyezetben elsajátítani, ne tétovázzanak, menjenek! Egyszerűen felejthetetlen!

Schissler Ádám 11.b
(Rheine, Észak-Rajna-Vesztfália)

NAGYBŐJTI ÚTRAVALÓ

Talán még sohasem végeztünk egyórási szentségimádást. Keressünk egy templomot, ahol kipróbálhatjuk!

Renée LaReau/BustedHalo.com/Magyar Kurír

Lehetőséget kapva Amerikában

A azoknak, akik nem ismernek: Oltványi László vagyok és a jelen tanévben a szegedi Piár 11. és 12. évfolyama között lebegek, mivel váratlan események zavarták meg „zavartalan” gimnáziumi éveim. Megirigyelve ismerőseim Global Outreach által nyújtott cserediák lehetőségeit az USA-ban – bár nagyon tartottam a változásoktól –, magam is leadtam a jelentkezésemet, amihez tanáraink és diáktársaim óriási ösztönzést és angol nyelvi segítséget nyújtottak. Fél évvel később már a repülőn találtam magam, azzal az érzéssel, hogy innen már nem lesz visszatérés 11 hónapig.

A Global Outreach egy nagyon jól megszervezett, a posztkommunista országok katolikus diákjait megcélzó program. Kint töltenek egy katolikus magániskola diákjaként egy tanévet, mely után a fiatalok rengeteg tapasztalatot szerezve, a hitben megerősödve és kezdeményezésre nyitottan térnek vissza – amennyiben komolyan veszik a „feladatot”. Az iskolából Bokor Dániel tavaly volt kinn, idén még Fekete Gergely korábbi évfolyamtársam tanul Wisconsinban, Liska Áronnak és Papp Sándornak pedig szurkolunk, hogy kijussanak jövőre.

Élményeim a nyári táborban és az eligazításon kezdődtek, ahol a wisconsini étellel kezdtünk ismerkedni. Onnan 3 magyar es cseh társammal Nebraska felé vettük az irányt az én „host” szüleim vezetésével, mivel mi négyen kaptunk befogadó családot és iskolát abban az államban. A legtöbb cserediákkal ellentétben a röpke 9 órás kocsitól alatt és azóta sem volt olyan kínos pillanat velük, amikor nem tudtunk volna miről beszélgetni. Ahogy a legtöbb amerikai, ők is feltűnően szeretnek beszélni, enni és TV-t nézni (amiknek köszönhetően a kommunikációval és az étrenddel nincs problémám). Panaszra nincs sok okom, a családi életben nagy szerepet töltek be és élvezem is az összejöveteleket, kiruccanásokat. „Befogadó apukám” rendkívül okos ember, rengeteg sztorival a „tarsolyában”, és érdeklődési körünk sok ponton egyezik.

Az első hónapom telis-teli volt új élményekkel, így nagyon lendületesen indultam mindennek. Voltam baseball- és amerikai foci meccsen, hétvégéken rendszeresen utazgattunk a környék érdekesei-

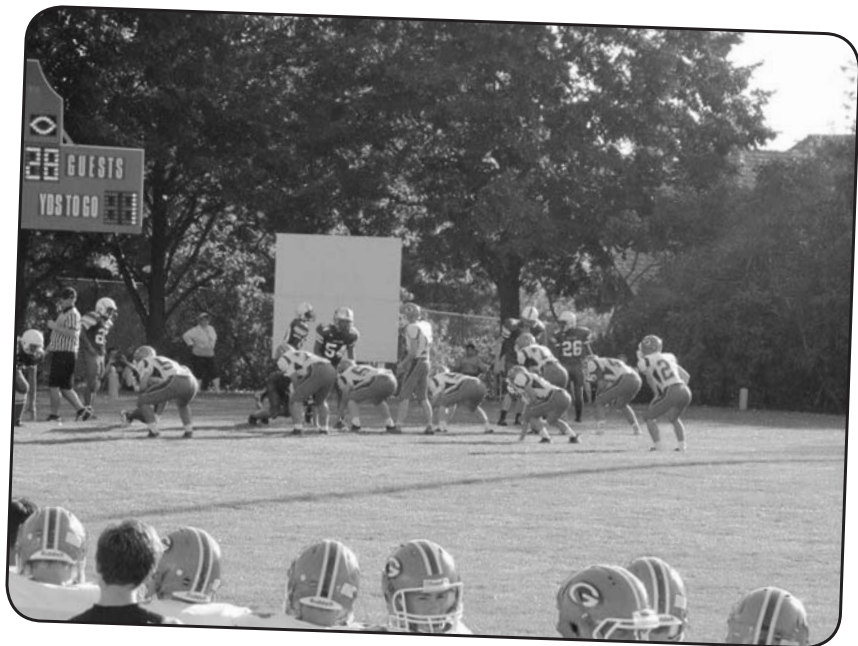
ségeihez; de ahogy az iskola beindult úgy lepődtem meg, mennyire kevés időm és energiám maradt a hétköznapokban a lendületet fenntartani. Kicsit naivan álltam hozzá a sulim oktatási rendszeréhez is, így meglepően tapasztaltam, hogy nehezebb, mint gondoltam. A legnagyobb

bökkenő az volt, hogy a – másoknak megszokott – napirendem 100%-os koncentrátságot követelt reggel 7-től 3-ig az órákon, 3-6 óra között az edzéseken, és este a házi feladatok készítésekor vagy a beszélgetések idején. Kimerítő volt számomra annyi mindent fejben tartani,

de lassan hozzá kellett szoknom. Az első félévem nagy részét tanulópenznek könyvelem el, vagyis a töménytelen és idegen nehézség, amivel szembesültem, szükséges volt ahhoz a biztonsághoz és céltudatossághoz, amit elnyerhettem.

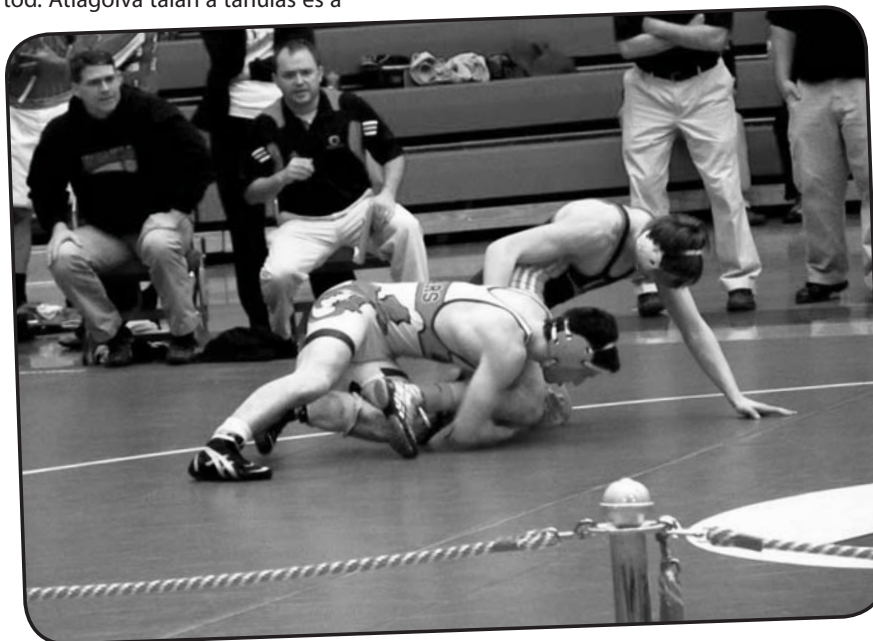
Az oktatási rendszerben van jónéhány jelentős különbség – mai napig gondolkodom némelyiken, vajon hatásosabbak-e vagy sem. Az órarend minden nap ugyanaz, és a néhány kötelezőn (hittan, egy reáltantárgy, amerikai kormány, retorika, 2 évnyi történelem és egy évnyi földrajz – bár ez elég kevésnek bizonyult sok diáknál) kívül kreditért vesznek fel órákat, mint pl. közgazdaságtan, fényképészet, pszichológia, és az alaptantárgyak. A pontosan 46 perces órákat pontosan 4 perc szünet választja el, ami alatt a négy, körülbelül 120 fős osztály saját folyosójára és a következő órára ballag. Mindenemű késést igazolni kell, volt egy tanárom, aki a csengőszóval párhuzamosan bezárta az ajtót (néha az orrom előtt), és későnek beírt, majd pár perc után homlokot ráncolva beengedett. Persze nem mindegyikük ilyen. A magániskolába járó diákok életének nagy részét a sulitöltés (ami nem csoda, hiszen évi 2 millió forintnyi a tandíj és legtöbbjük heti 6 napon, napi 11 órában iskolával kapcsolatos tevékenységen vesz részt). A házi feladatok teszik ki a jegyek nagy részét. A másik nagyon fontos dolog (szerintem már túlzottan) a sport, amit nagy többségük folytat. Amire a sportokban képesek, az

lenyűgöző. A napi edzéseken való jelenlét, a csapatsportok extra tevékenységei és a folyamatos legjobbra törekvés figyelemre méltó. A cél a győzelem más iskolák fölött, függetlenül attól, hogy az őszi, téli, vagy a tavaszi szezon sportját választod. Átlagolva talán a tanulás és a

Valószínűleg legemlékezetesebb tevékenységem a birkózás volt, ami itt a legnehezebb gimnáziumi sportnak számít. Néhányan emlékeztek Curira (boldog emlékeztető Lévai Benedek öregdiákunk), aki ugyanezt végigjárta és tapasztalata

ményt és lelkesedést nyújtottak. Megérintő pillanat volt sok száz emberrel a világ legforgalmasabb abortuszklínikája előtt imádkozni, míg emberek adogatják egymásnak a kilincset, vagy 400 000 diákkal együtt a parlament előtt tüntetni.

Természetesen nagyon sok nehézségem azért akadt az elején, mert honvágyam volt. Főleg a családomat és az osztályomat hiányoltam, néha hibáztattam magam, miért kellett hátrahagyni a kényelmest és megszokottat. De ezen át kellett esni, ha nem is mindenkinek, nekem legalábbis, de összességében egy óriási lehetőségnek és tapasztalatnak tartom, amire szükségem volt és van.

Előre nézve szeretnék belekóstolni az itteni fociba, befejezni a "szónoklat" szezont, minél több időt tölteni a barátaimmal, néhány helyre elutazni, javítani az angolomon, a lehető legtöbbet kihozni a fennmaradó időből és végül itteni kapcsolataimat valahogy lezárni.

Nagyon köszönöm sokatoknak a segítséget, amit kaptam, és az osztályomnak pedig jó érettségi időszakot kívánok!

Oltványi László
11.a (vagy :-) 12.a)

sport fordított arányban tölti ki a gimnazisták napjait, ezért az általános műveltség egy másik szintjét ismerhettem meg.

Én a már említett amerikai focit próbáltam ki az első szezonban. Ez egy nagyon összetett "stratégiai" csapatjáték, mindenki megőrül érte az egész országban. Szerintem is nagyon érdekes sport, örülök, hogy megismerhettem, de sajnos nem elegendő mértékben.

Bekerültem a "szónok csapatba" is, ami érdekes, mivel a "szónoklat" egy külön komoly „sportágnak” számít. Ez abból áll, hogy a tanulók különböző céllal írhatnak közel 10 perces beszéde(ke)t, akár párokban kiselőadást is, és azt az év során, hétvégi versenyeken előadják párszor különböző bírók előtt. Tetszett, de nem azért, mert jó lennék benne, hiszen az emberek előtti beszédhez a lehető legkevesebb adottságom van, hanem mert ezt a készséget gyakorolhatom, miközben a hibáimra mindig kifogásként hozhatom, hogy nem az angol az első idegen nyelvem. Azóta is versenyzek, a beszédem a külföldi nyelvek tanulásáról és a magyar nyelv értékességéről próbálja meggyőzni a hallgatóságot. Legutoljára 2. helyezést értem el a döntő körben (egyenlő ponttal az elsővel), szóval lehet, hogy nem is lehetetlen a feladat...

nélkül nekem nem sikerült volna. Korábban elképzelhetlennek tartottam egy olyan edzést, amin minden nap „át kellett esnem” két és fél órán keresztül. Nem telt el nap, amikor nem tartottam volna a délutáni edzéstől, de mégis, az a hozzáállás és kitartás, amit ez a három hónap megkövetelt és nyújtott, megérte az árát. Szerettem volna kijutni az állami bajnokságra, de boldog voltam, hogy legalább olyan közel jutottam hozzá, mint bármelyik csapattársam, habár néhányuk legalább 10 éve űzi ezt a sportot.

Nagy élményem volt a januári (minden-éves) diáktüntetés az ország könyörtelen abortusztörvényei ellen. Ennek alkalmával Washingtonba utaztunk egy 24 órás buszúton. A diákok és papok, akiket megismerhettem ekkor, rengeteg él-

NAGYBŐJTI ÚTRAVALÓ

Amikor leülünk a számítógép elé, és amikor a napi munka után felállunk onnan, csendesedjünk el, mondjunk néhány perces imát. Segítségünkre lehet pl. ez az oldal :<http://parbeszed.com/examen/>

Renée LaReau/BustedHalo.com/Magyar Kurír

Téli túra Mórahalmon

is rendelkezésünkre állt, de azokat csak külön törülközővel lehetett használni. Rengeteget csúszdáztunk, és mivel volt időmérés is, egy jó kis versenyt csináltunk! Voltak, akik a szaunát választották, mások a meleg vizes medencét. Végül álmosan és hulla fáradtan jöttünk ki a Szent Erzsébet-fürdőből. Ezután már csak egy rövid vacsora, esti ima és fekvés következett.

Reggel - egyesek szerint hajnali - 8.00-kor volt az ébresztés, majd a reggeli után ismét túrázni mentünk. Most Ásotthalom felé vezetett az utunk, de nem a településre, hanem a Csodamezőre. Ez egy 95 hektáros természetvédelmi terület Mórahalom és Ásotthalom között. Végül az Ásott-halomig mentünk, ami egy 4 méter (!!!) magas "domb" a pusztá közepén. Ide felmentünk, és szétnéztünk, de a köd miatt nem láttunk sokat.

A z osztállyal ugyan már voltunk idén márciusban Mórahalmon, de akkor lelkigyakorlat volt, most pedig egy jót túráztunk a kisváros környékén.

December 19-én 15.30-kor indult a buszunk a Mars térről, majd úgy 16.00 körül leszálltunk a célállomáson. Ekkor már félig sötét volt, de azért eltaláltunk a plébániára, ahol megszálltunk. Dékány tanár úr eligazított minket a nap további menetéről. Ezek szerint egy éjszakai túra - ami amúgy délután volt, igaz éjszakai sötétben - és egy jó kis fürdőzés volt a program. A túrán a várostól úgy 5-6 km-re lévő bivalyrezervátumhoz mentünk. Fény semmi sem volt, csak zseblámpánk. Nem haladtunk olyan gyorsan, de így is körülbelül 17.15 körül odaértünk egy kilátóhoz. Az ottani örömködés után a visszaúton már rövidebbnek tűnt, főleg azért, mert nagyon vártuk a fürdőt... Volt két csúszda: az egyik nyitott, a másik pedig végig fedett, emellett több szauna

A visszaúton már mindenki egy kicsit szomorú és kicsit vidám is volt, hiszen vége volt a téli túranak, de egyben ez azt is jelentette, hogy itt a karácsonyi szünet. Koradéltután visszaértünk Szegedre, de még mielőtt mindenki hazament volna, Körmendi Zoli édesanyja meghívott minket a Brassói nevű étterembe, ahol „névadó ebédet” fogyasztottunk el mennyei túrógombóccal.

Boga Szabolcs 9.a

A váci piarista ifjúsági találkozó

Február 28. és március 2. között került megrendezésre Magyarországon először az egy hétvégét felölelő PiFiTa (Piarista Fiatalok Találkozója) az idén 300 éves váci Piarban. Szegedről is indult küldöttség. A tagok: Böszörményi Géza és Keserű György tanár urak, Gábor Bence öregdiák, Kőröshegyi István és Bacsa Ákos a 11. a-ból, valamint Both Szilveszter, Fouraev Ádám, Kovács Tamás és jómagam a 10. a-ból.

Pénteken indultunk az iskolától kisbusszal Vácra. Az út csendesen telt, mert mindenki, kivéve a sofőrt, aludt út közben. Odaérkezésünk örömteli körülményeiről elég annyit, hogy a rég nem látott ismerősök örömmel fogadtak minket. Ezt és a lengyelek érkezését követően egy bemutatkozó szertartáson vettünk részt, ami tulajdonképpen abból állt, hogy változó színpadi aláfestéssel (volt, hogy zongora

vagy akár színházi jelenet) a lengyelek és a magyarok maguk között és egymással beszélgettek. Voltak azonban érdekes produkciók is, például a váci lányok és előttük a lengyelek tánca. A bemutatkozást vacsora és esti ima követte, ami után talán mindenki nyugovóra tért.

és búcsúzás személyesen. A szomorkás, de remélhetőleg időleges elköszönések után autóba ültünk, és elindultunk haza. Megérkezésünk körülményein sokat javított az itthoni táj látványának öröme, azonban mindannyian visszavágytunk még Vácra.

Az ilyen események lényege megfoghatatlan, öröme feledhetetlen, de mindenképp előtt egy olyan közösségnek lehettünk részei, ami mindig változik, mégis állandó. Egy hétvégére igazán megtapasztaltuk, mi az a plusz, amitől a Piarista Diák nem átlagos diák. Az ilyen találkozókra való részvételt bárkinek

csak ajánlani tudom, rosszat mondani róluk nem tudok.

Dóczi Balázs 10. a

A szombati napon csoportos beszélgetésekre került sor, mindenki a saját hazájának szülőtteivel került beosztásra. A beszélgetések után egy krimijátékra került sor, ami abból állt, hogy különböző embereket kellett városszerte megkeresnünk. Ők pedig elmondták a saját történetüket, és hogy szerintük ki a gyilkos. Mindezt természetesen angolul, hiszen itt már vegyes nemzetiségű csoportok voltak, ami szerintem jó dolog volt, mert így megismerhettük a lengyelek mindennapjainak és kultúrájának (főként popkultúra) számunkra érdekes morzsáit. Ennek befejeztével a szegediek számára kötelezően az épületben eltöltendő szabadidő következett, ami alatt az ottani iskola sportolási lehetőségeit használtuk ki, mint a billiárd, a pingpong, a foci és a kosárlabda. A napot szentségimádás és egy érdekes, többnyire kétnyelvű (három angol énekkel) mise, valamint az est fénypontja, egy farsangi buli zárta (a jelmezokről képek esetleg Facebookon).

Vasárnapunk a késői (szerintem túl korai) takarodó ellenére is a vártnál korábban indult: reggel misére mentünk, utána reggeli, majd búcsúzás hivatalosan

NAGYBÖJTI ÚTRAVALÓ

Ha nincs feszület a lakásunkban, vegyünk egyet, és tegyük ki az ágyunk fölé!

Renée LaReau/BustedHalo.com/Magyar Kurír

Farsangi lánc-táncház

A „lánc” szavunkhoz igen ellentétes érzelmek fűződnek. „Csupán meg van tágitva rajtad/ De nincs eltörve még a lánc”- mondja Petőfi *Megint beszélünk, s csak beszélünk* című versében. Ebben a vonatkozásban a lánc a béklyóit levetni kívánó nép szabadságát korlátozza.

A **lánc** szavunk lehet viszont a közös célok erős összekapcsolódásának szimbóluma is...

Iskolánkban február 21-én rendhagyó módon, pénteken tartottuk a diák táncházat. Már jóval előtte ijesztő busó-maszkos táncoló amazonok csalogattak bennünket a farsangi eseményre a plakátokról. A gyermek-táncház, a diák-táncház és a felnőttek farsangja ezúttal nem különült el egymástól. A több órán át tartó táncházban három zenekar és az ezekkel együtt muzsikáló diákok szolgáltatták a több népzenei tájegységet is bejáró néptánc- muzsikát. Fantasztikus érzés volt látni, ahogyan a kicsi gyermekek, a gimnazisták és a felnőttek együtt tudnak táncolni és mulatni. A nemzedékeket a közös tánc köti-láncolja egybe, s a nemzedékek, mintegy egymás vállain állva építik tovább életüket a magyar- és a nemzetiségek kultúrájának gyökérből táplálkozva. Közösségben egymástól tanulni, közösen örvendve az együttlétnek, csodálatos érzés. Úgy érzem, ismét oktatásunk gazdagságát érezhetjük: a lelki *otthon-levés* újabb dimenzióját!

A farsangi jelmezek vetélkedtek is. Bár nem sokan vállalták, hogy másik bőrbő bújjanak, azért az ötletek így is merészek voltak. Végül az első díjat a Lipták házaspár nyerte a „Sejk és sejkné” performance-szal.

Az eredményhirdetés után megint kigyózni kezdett a tánc: moldvai *lánctáncok* és *körtáncok* következtek. A növendékek a meghívott zenekarok és tanárai mellett itt is helyt álltak. A jó hangulatot jelzi, hogy táncház a tervezetthez képest egy órával később, éjfél után ért véget.

Dicséret illesse a szervezőket, a lelkes muzsikusokat, énekeseket és minden táncoló vendégünket! És még egy utolsó dicséret Rózsika nénitől: senki nem hagyott az aulában üres üveget, félig szétmajsolt szendvicset és efféléit.

Ide kívánczik még egy értékes emlékem is. Halmos Béla, az immár világörökséghez tartozó magyar táncház-mozgalom megboldogult atyja mondta nekem még a 90-es évek elején (tudni kell róla, hogy mindenféle adatokat felírt jegyzetfüzetébe a táncházasokról): „Tudod, a táncházasok

között nincs egyetlen egy sem, aki a törvénnyel összeütközésbe került volna, legfeljebb akad olyan közöttünk, aki egy kicsit jobban szereti a bort és a pálinkát, mint kellene...”. A magyar táncház-mozgalomhoz kötődő személyek száma most, az UNESCO becslése szerint körülbelül egymillió fő.

Fábri Géza
a Művészeti Iskola vezetője

III. Kádár Ferenc Népdaléneklési és Néptáncverseny

Művelődési Ház – Dévaványa
2013. december

A repertoárt egy tájegységből, vagy témakörből kellett összeállítani.

Nevezhetett bármilyen alapfokú művészeti iskola, együttes, egyesület csoportja, szólistája, akiknek nincsen felsőfokú szakirányú végzettsége. A versenyzők csak a meghatározott korcsoportokban nevezhettek, a meghatározott kategóriákban.

A versenyen közreműködő zsűri tagjai voltak:

Budai Ilona Magyar Örökség díjas népdalénekes
-Az Óbudai Népzenei Iskola tanára
-A Népzeneoktatásért Alapítvány és a Borvízförás Kulturális Alapítvány elnöke

Juhász Erika népdalénekes
-a Nyíregyházi Főiskola Ének Tanszékének adjunktusa
-a KÖTA tagja

dr. Kádár Gyula, a verseny névadójának unokája

Népi énekesek nagyon szépen szerepeltek. Habár a verseny nyitottsága miatt és a szakmailag magas színvonalú zsűrizés kis izgalommal fűszerezte a szerepéseket, legtöbb esetben sikerült megvalósítani terveinket. A felkészülésből és a verseny helyzetből is sokat tanulhattunk.

Erdeményeink:

Bacsa Flóra – ARANY minősítés
Pap Janka – EZÜST minősítés
Hajda Csenge Sára – EZÜST minősítés
Korcsmáros Réka – EZÜST minősítés
Túri Hanga – ARANY minősítés

Viktor Csilla Nóra betegség miatt nem vett részt a versenyen. Nagy Kincső, Harkai Luca, és Jusztin Veronika nem kapott minősítést, ám sok pozitív dicsérettel és jó érzéssel térhettek haza ők is.

Köszönjük a Dugonics András Piarista Gimnázium és a Mester Tanoda Alapítvány támogatását a nevezési díj és útiköltség fedezésében!

Fábri-Ivánovics Tünde
tanárnő

Tavaszi Gitártalálkozó 2014.

2014. március 8-9-én, immáron hatodik alkalommal került megrendezésre a Tavaszai Gitártalálkozó a Dugonics András Piarista Gimnáziumban.

Az idei esemény – szervezési módját tekintve – újítás volt az előző évekhez képest, mivel két naposra terveztük, gitárverseny és kurzus egyaránt helyet kapott benne. Szerencsére nagyon nagy volt az érdeklődés a művészeti iskolák részéről, idén 51 diák jelentkezett a találkozóra. Külön öröm volt nekünk, hogy az ország több részéről is köszönthetünk növendékeket: több budapesti iskolából, valamint Orosházáról, Szentesről, Makóról és Csongrádról.

Két kategóriát hirdettünk meg: egyéni és kamara kategóriát. A zsűri nagy örömmel fogadta, hogy több kamara csoport is összeállt, ez még színesebbé tette a versenyt. A verseny napján a termekben a fellépésre váró növendékeket friss pogácsa és finom tea várta.

Miután minden iskolából megérkeztek a versenyzők, a gimnázium dísztermében elkezdődött az ünnepélyes megnyitó, ahol Fábri Géza – művészeti iskolánk vezetője mondott köszöntő beszédet, majd bemutattuk Dr. Bozóki Andrea gitárművész-tanárt és Szilvágyi Sándor Liszt-díjas piarista gitárművész-tanárt, a zsűri tagjait. A megnyitó után kisorsolásra került a sorrend, majd megkezdődött a verseny.

Nagyon sok szép, jól felkészült produkciót hallhattunk mind egyéni, mind kamara kategóriában. A zsűrinek nem volt egyszerű dolga az értékelésnél.

A zsűri tanácskozása közben a Vántus István Gyakorló Szakközépiskola növendékei adtak színvonalas koncertet. A zsűri röviden értékelte a produkciókat, valamint

hasznos tanácsokat adott a diákoknak a jövőre vonatkozóan is.

A zsűri háromféle díjat adott ki: dicséret, kiemelt dicséret és nívódíj. Művészeti iskolánk a következő díjakat kapta: Nívódíj: Bauer Dávid; Kiemelt dicséret: Jusztin Veronika, Balázs Dávid, Pedersen Ella, Hévízi Tamás, Urbán Balázs; Dicséret: Nagy Viktória, Gyuris László, Teslér Ákos, Ifkovics Barnabás. Felkészítő tanáraik: Szalkai Sándor és Csányi Ildikó voltak.

A következő napon, március 9-én került megrendezésre az alapfokú gitárkurzus. Öt tanár tanított a kurzuson, mindenki 4-5 növendéssel foglalkozott. Fontos, hogy senki nem a saját tanáránál vett részt az órán, hanem egy másik, számára ismeretlen tanárnál. Az volt a szervezők célja a kurzussal, hogy a növendékek játékát más tanár is hallja, értékelje, további hasznos tanácsokat adhasson nekik a munkájukra vonatkozóan.

Az egyéni órák után közös játék következett a hangszeres termekben, ahol a tanárok felkészítették a gyermekeket egy közös koncertre a gimnázium dísztermében. A szervezők igyekeztek mindenki számára ismert, technikailag nem nehéz műveket kiválasztani, hogy azokat mindenki el tudja játszani.

A gyakorlás után a sok résztvevő elfoglalta a helyét a színpadon és megkezdődött a koncert. A közös játék hatalmas élmény volt a növendékeknek, nagy örömmel és lelkesedéssel játszották az ott megtanult műveket, mely egyben a találkozó záró pontja is volt.

Mindenki elégedetten és nagy örömmel térhetett haza, lelkesen várva a 2015-ös Tavaszai Gitártalálkozót.

Bagoly Bettina
Mestertanoda alapítvány

Gyermektánccház és diáktánccház

Gyermektánccház 2014. január 15.

Január 15-én került megrendezésre az idei év első Gyermektánccháza. A népi muzsikát Fábri Géza és Lipták Dániel szolgáltatta. A táncokat Fábri-Ivánovics Tünde tanította a kicsiknek a tőle megszokott vidámsággal, lelkesedéssel.

Nagyon sok kisgyermek érkezett szüleiivel, nagyobb testvéreivel, akik szintén szívesen bekapcsolódtak a táncolásba, éneklésbe, így 4 és 14 éves gyermekekkel egyaránt találkozhattunk. Az egyszerű körtáncok, páros táncok közben a gyerekek sok dalt megtanulhattak, együtt énekelhettek. A táncolás mellett persze nem maradhattak el a kicsik által kedvelt játékok (pl. vonatozás, bújócska) sem – természetesen népi énekek kíséretében.

Nagyon jó hangulatban telt el a tánccház, a gyermekek fáradhatatlanul ropták, énekeltek, játszottak, észre sem vették, hogy már eljött a 19 óra.

Diáktánccház 2014. január 30.

Január 30-án került megrendezésre a Diáktánccház az iskola aulájában. A zenét a művészeti iskola népzene szakos tanítványai és népzene tanárai biztosították. A táncokat Balogh Zsolt néptánc tanár tanította.

Sok fiatal érkezett a művészeti iskola diákjai közül, de a Piarista Gimnázium népzene és néptánc iránt érdeklődő növendékei közül is voltak szép számmal a résztvevők közt. A tánccház egyszerűbb körtáncokkal kezdődött bemelegítésként, ami megalapozta a jó hangulatot is, majd később a diákok bonyolultabb lépéseket, páros táncokat is elsajátíthattak. Balogh Zsolt négyféle táncstílust (széki, moldvai, gyimesi és mezőszéki táncokat) tanított a résztvevőknek.

Nagyon jó volt a hangulat, mindenki lelkesen énekelte a népdalokat a táncok közben, a zenészek pedig jókedvűen húzták a talpalávalót.

Továbbra is várjuk a lelkes érdeklődőket színvonalas programjainkra!

Bagoly Bettina
Mestertanoda alapítvány

NAGYBÖJTI ÚTRAVALÓ

Vegyünk részt keresztúti ájtatosságon! Péntekenként sok templomban van erre lehetőség.

Renée LaReau/BustedHalo.com/Magyar Kurír

Élet egy rendház tagjaként

Tavaly ilyenkor még előttem volt a középiskola utolsó két hónapja és az érettségi. Nem tudhattam még biztosan, hogy idén itt Szegeden folytatódik az életem. Most viszont már hat hónapja vagyok itt és sok minden történt velem, ebből szeretnék ezzel a kis cikkel ízelítőt adni.

Augusztus 29-én költöztem be a rendházba, miután nyár elején megkaptam a hivatalos tájékoztatást a Tartományfőnökségtől, hogy felvettek. Ez egy csütörtöki nap volt, előtte szerdán este tudtam meg, hogy lesz egy jelöltársam is. Roland hétfő délután költözött be és hamarosan hivatalosan is elkezdődött a jelöltség, amelynek keretében találkoztatok velünk a templomban. A rendházban nagyon kedvesen fogadtak az érkezésem napján, Tözsér tanár úr halat sütött vacsorára és látszott, hogy nagyon örülnek mindannyian az érkezésemnek. Aztán mikor hétfőn Roland is megjött, megint halsütésre került a sor, köszöntésképpen. Összességében – habár egy nagyon idegen helyre érkeztem, szinte teljesen ismeretlen emberek közé –, gyorsan sikerült a közösség tagjává válnom és kezdtem otthonosabban érezni magamat.

Néhány gondolatot is megosztanék a mindennapjainkról. Reggelente a napunk a hét órai szentmisével indul, majd ha van időnk a főiskolai óráink előtt, megreggelizünk a rendtársakkal közösen. Elég változó, hogy mikor vagyunk a főiskolán, mert egyik nap délelőtt a másik nap délután a harmadik nap meg reggeltől estig vannak óráink. Részt veszünk a kollégium életében is, például hétfőnként besegítünk a délutáni első két stúdiumon. Igyekezünk a kollégisták támasza lenni, ha valamelyikük egyénileg kérne segítséget a tanulmányában, illetve a stúdium alatt is szoktunk segíteni, ha tudunk. Fontos még, hogy kedd estéknél csoportos imát tartunk mi is a kollégiumban. Sokszor lent vagyunk kimenő időben a kollégiumban, illetve elindultak a csütörtökönkénti vallási

vitaestek is. Összességében tehát leginkább a kollégistákkal van kapcsolatunk, de a TESZI és egyéb programok alkalmával – mint például a bérmálási előkészítő – azért a többiekkel is találkozhatunk.

Mostanában beszélünk néhány osztályban a jelöltségről, s ennek kapcsán az a kép alakult ki bennünk, hogy a rendhárról, mint afféle börtönről gondolkodnak sokan az iskolában. Nyilván van néhány szabály és norma, amit be kell tartanunk. Nagyjából egyébként olyanok, amelyeket egy családban is megélhet bárki. Az időnket magunk osztjuk be, a két fix időpont a mindennapok folyamán a reggeli szentmise és az esti zsolozsma háromnegyed héttől hétig, valamint az utána következő vacsora, ahol összeül a rendház és elmeséljük, mi történt velünk aznap. A barátainkkal találkozgatunk, sőt meg is látogathatnak minket, akár úgy is, hogy lejönnek néhány napra. A rendházi ebédlő a mi közösségi terünk, sok időt töltünk itt együtt. Sokszor találkozunk itt napközben, miközben jókat beszélgetünk. Napunknak fontos része még az imádság, amelyre mi magunk osztjuk be az időnket.

A jelöltségnek része, hogy végiglátogatjuk a piarista iskolákat és rendházakat. Ezen látogatások alkalmával igyekezünk megismerni a rendtartomány tagjait és az iskolákban a tanárokat, diákokat. Emellett voltunk már a szegedi rendházzal kirándulni, illetve a többi növendékkel – akik már előrébb járnak a piarista hivatás útján – is túráztunk már együtt.

Úgy érzem, az itt és veletek töltött fél év sokat jelentett nekem, megerősített elhatározásomban, hogy piarista legyek. Remélem, ez az írás hiteles képet tud adni rólunk, és jobban meg tudjátok ismerni, hogyan is élünk mi itt.

Szabó Dániel
prenovicius

Programajánló - Tavaszi zsidobongás

Természetesen a tavaszi hónapokban se maradnak el Szegeden a kiváló, izgalmas és érdekes programok. Nézzünk egy kis ízelítőt:

A Móra Ferenc Múzeum számos érdekes állandó és időszakos kiállítással jelentkezik. Már 2013. novemberétől lehet látogatni a Gárdonyi – A láthatatlan ember arcai című kiállítást, melyet csak ajánlani tudok, ugyanis januárban nekem is volt szerencsém az osztályommal ellátogatni rá és nagyon tetszett, 2014. március 26-ig látogatható.

Talán ami a fiúkat jobban érdekeli az Egy régész Afganisztánban - 14 hónap Belső-Ázsiában címet viselő tárlat. Ezt a kiállítást ugyan nem láttam, de biztos nagyon jó lehet, érdekes és színvonalas. 2014. február 8. – április 27. között látogatható.

De nemcsak ez a művelődési terület áll nyitva a fiatalok előtt.

A szegedi mozik is tárt karokkal várnak minket nemcsak ezekben a hónapokban, hanem egész évben. Jöjjön tehát pár film, amit ajánlanék, ha esetleg az idő nagyon borús, és szívesebben mennétek el szeretteitekkel például moziba.

Top 5 (véleményem szerint):

1. Pompeji (16)
2. Non-stop
3. Műkincsvadászok
4. Csajkeverők
5. Robotzsaru

Ha beköszöntenek a márciusi, áprilisi hónapok, ellátogathatunk a Vadasparkba, ahol minden frissen zöldülve vár ránk. Remélem, tudtam segíteni abban, milyen tartalmas kikapcsolódást válasszatok magatoknak a szabad időtökben!

Nagy Eliza 9.b

DÖK hírek

2014. február 21-én, péntek reggel iskolánkban elnökválasztást szervezett a Diákönkormányzat. Két jelölt indult az elnökségért: Kovács Attila Alex, 10.b és Oláh Bálint, 11.a osztályos diákok. A kampánybeszédük után az osztályok szavazásra vonultak vissza az osztálytermeikbe, ezt követően a szavazatszámoló bizottság a következő eredményt összegezte:

- Oláh Bálint, 11.a: 194 szavazat
- Kovács Attila Alex, 10.b: 83 szavazat
- 40 szavazatot érvénytelennek talált a bizottság.

Nagy Mariann
DÖK-segítő tanár

Íme a nyertes kampánybeszéd

Kedves diáktársak, tisztelt tanárok!

Beszédemet egy Theodore Roosevelt idézettel szeretném kezdeni! „Tedd azt, amit tudsz, ott ahol vagy, azzal, amid van!” Most azért vagyunk itt, hogy elnököt válasszunk magunk közül. Egy olyan elnököt, aki megtesz mindent, amit tud, és minden lehetőséget megragad.

Szeretnék ezek közül minél többet megvalósítani. Jó volna, ha a DÖK programjai hozzájárulnának ahhoz, hogy egyre jobb közösség formálódjon, alakuljon iskolánkban. Célom, ha nagyszünetes versenyeket továbbra is tudjuk folytatni, és versenypa-

lettánkat bővíteni tudnánk, akár a TI ötleteitekkel is. Szeretném folytatni az eddig sikeresen lezajlott házibajnokságainkat, mint például a csocsó vagy ping-pong házibajnokság.

Pár évvel ezelőtt, amikor én idekerültem, kialakulóban volt egy filmklub, ami sajnos a mai napig nem valósult meg. Ezt a kezdeményezést szeretném megvalósítani. Jó volna, ha néha össze tudnánk jönni azokkal, akiket érdekel egy jó film, és közös élményekben gazdagodnánk.

Diákszemlélet évente csak egy alkalommal van, helyesnek tartanám, hogyha évente legalább kétszer megrendezésre kerülhetne ez az esemény, és ti is hozzászólásaitokkal, ötleteitekkel kapcsolódhatnátok be a DÖK-be.

Diákként ez az 5. év hogy a DÖK-ben dolgozom, a kommunikációs munkacsoport tagjaként, majd vezetőjeként erősítettem a csapatot. Úgy gondolom, itt az idő, hogy az egész DÖK vezetőjeként kipróbáljam magam.

Visszaülve az időre, amivel kezdtem: szeretném tenni, amit tudok az iskoláért azzal az összeszokott és jól működő csapattal, melyet Diákönkormányzatnak hívunk!

Köszönöm a figyelmet!
EGYÜTT, VELETEK, ÉRTETEK!

Oláh Bálint 11.a

Humorfesztivál

2014. február 27-én Humorfesztivált rendezett iskolánk Diákönkormányzata. Az előadott produkciók közül a zsűri a következő eredményt, „emelte dobogóra”:

3. helyezést ért el a *Kecske tévé* című kisfilm a 7.a osztályosok előadásában és szerkesztésében.

Köszönjük a munkatokat, gratulálunk a csapatoknak, jövőre pedig várjuk az új ötleteket, produkciókat!

1. helyezést ért el a *Bazi nagy görög mitológia* című előadás a 9.b előadásában;

2. helyezést ért el a *Kán-kán* című táncos produkció a 12.a osztály táncos lábú diákjaitól és László Imre tanár úrtól;

DÖK

NAGYBŐJTI ÚTRAVALÓ

Vegyünk (elő) egy jó lelki könyvet, és tegyük az éjjeliszekrényre! Esténként olvassunk belőle egy-egy fejezetet! Sok jó könyvet találhatunk az interneten is.

Renée LaReau/BustedHalo.com/Magyar Kurír

13

Defence Against the Dark Arts - Sötét varázslatok kivédése

Akémia labor előtt elhaladva mindig eszembe jut a *bájtaltan óra*, hogy ami odabent folyik, az nem más, mint a főzetek és esszenciák magasiskolája, melyet nemrég maga Szent-Györgyi Albert is figyelemre méltatott. Miért ne lehetne ennek mintájára a nagybőjti hittan órákat, vagy a bűnbánati liturgiákat is egyfajta *sötét varázslatok kivédése* tanfolyamnak tekinteni?

Elérkezve nagybőjt első vasárnapjához, Jézus pusztai megkísértéséről hallottunk az evangéliumban. Ezt a jelenetet ábrázolja a mellékelt festmény is, melyet évekkkel ezelőtt kaptam egyik váci diákom édesanyjától. Vegyük csak szemügyre ezt a képet! Mi látható rajta? Jézust háttal, egészen bal oldalra szorítva látjuk, vele szemben a világ minden kincse, gazdagsága. Fölötte a nap úszik csendesen, fenségesen, jelképezve azt a hűséget, amelyet Jézus képvisel.

Az ördögnek nincs rendes alakja. Pontosabban: alakváltó. A keze valószerűtlenül nagy, és kinyúlik az álomszerű ígéret felé. Milyen bőkezű, és milyen sokat ad! Felkínálja a földi hatalom teljességét, és látszólag nem is kér sokat: „Ezt mind neked adom, ha leborulsz és imádsz engem.” Vagyis adjuk neki mindazt, amit Istentől kaptunk: minden életörömet, minden kegyelmet, minden méltóságot. És ekkor máris kiderül, hogy ő nem adni jött, hanem rabolni, romba dönteni. Az ördög ígérete mindig csalogató ábránd marad, mellyel nemcsak Jézust találta meg annak idején, hanem minket is, minden nap. Nagyon jó fogás a festő részéről, hogy Jézust és a nézőt egy oldalon ábrázolja. Valóban az a legjobb, ha az Úr mellé állunk a kísértés idején.

Visszagondolva a címre, következzen most tizenkét tanácsolat, amely abban segít bennünket, hogy a kísértések ábrándjai helyett meg tudjuk becsülni a bennünk lakó Jézust, az ő megváltását, Szentlelkét.

1. A kísértés a fantáziánkra hat. Amit beígér, az sosem a valóság. Azért 666 a bibliai száma, mert bár igéri a teljességet (ennek jele a hetes szám) mégsem adja meg soha. Az ördög hazudik és gyilkol.

2. A kísértést a hangjáról lehet megismerni: túl szép vagy éppen

túl drasztikus. Belülről hangzik, mégsem egészen a saját gondolatunk. A kísértés az ördögtől jön.

3. Azért jön, hogy elvegye az örömet, és hogy kétségbeesésbe taszítson.

4. A bűn melletti döntés előtt a kísértő elenged, hogy a bűnt szabadon kövessük el. Ilyenkor tehát még vissza lehet fordulni.

5. A kísértő latinul *diabolosz* = *szétdobál*, mégpedig a kapcsolatot, a szerelmet, az egységet: békétlenséget hoz.

6. A kísértő körüljár, hogy kipuhatolja gyenge pontjainkat, és ott támad. Támadása szívbemarkoló. Legyőzhetetlennek mutatja magát, holott ő az, aki elbukott és Jézus által legyőzött.

7. A kísértő olyan, mint a követelőző gyerek: minél többet adsz, annál többet kér. Végül akkorára fújja föl magát, hogy nem lehet neki ellenállni. Már az elején kitartóan nemet kell rá mondani.

8. A kísértés valóban erősebb, mint az ember, épp ezért sosem szabad elbizni magunkat. Nem szabad megszólítani sem. A kísértésben csak Jézussal együtt tudunk győzni.

9. A kísértő tehetetlen az imával szemben: *„Árassa rám az Úr irgalmát naphosszat, neki zeng éjjel háladalom és áldom étető Istenemet!”*

10. A harc nem tart örökké, és Isten a harc végén megjutalmaz olyan örömmel, vigasztalással, amely mint a jó illat, elárad bennünkben és átforgalmazja azt.

11. A kísértés harcában megedződik a lélek, és megtanulunk bizni Isten segítségében.

12. A kísértés idején kapaszkodót jelent a harmonikus zene, egy szentírási sor vagy szentkép, ha valaki gondol ránk és küldi áldását, az irgalmasság rózsafüzér és Mária, Isten anyja.

Keserű György SchP

Kitinlécen mozgó vonó...

A mezők muzikusairól: tücskökről, szöcskékről, sáskákról

Jóllehet a prücsköknek tulajdonképpen való szájak nincsen, vagyon mindazáltal valami szájak gyanánt való, mellyel mikor veszteg vannak, hasoknak üregéből énekelnek, azt pedig közöttök főképen a hímek cselekszik, mert a nőstények köztök csak hallgatnak, magok példájával a jó Asszonyi-állatoknak is azt commendálván" - olvashatjuk Miskolczi Gáspár református prédikátor 1702-ben *Egy jeles Vad-kert* címmel megjelent állattani művében. Már az ókori görögök is tudták, hogy a tücskök, szöcskék és sáskák milyen kiváló muzikusok - hangképző szervük azonban semmiképp sem a hasukban van, mint azt Miskolczi gondolta.

A tücsköket, a szöcskéket és a sáskákat az állattudomány közös csoportba, az ún. egyenesszárnyúak rendjébe sorolja. Nevüket onnan kapták, hogy két pár szárnyuk közül az elülső keményebbet, pergamenszerűen egyenesen, azaz testükkel párhuzamosan hajtják rá az alatta lévő második, hártványos szárnyparra, amellyel egyébként repülni is tudnak. Hasonló megjelenésük ellenére nem tartoznak az egyenesszárnyúak közé az imádkozó sáskák - népies nevükön ájtatos manók - és a trópusok 30 cm-nél is nagyobbra növő botsáskái - ők különálló csoportokat alkotnak a rovarok osztályán belül.

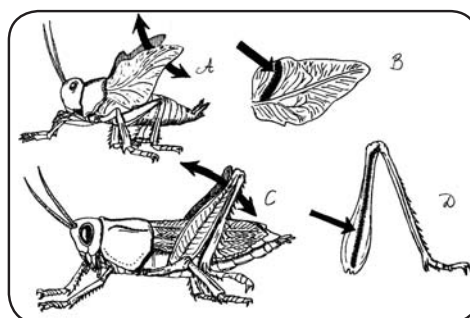
Az egyenesszárnyúaknak - mint azt már olvashattuk - három csoportját különböztetjük meg: a tücsköket, a szöcskéket és sáskákat. A rovarokban legjáratlanabbak is tudják, milyen egy tücsök, és könnyűszerrel megkülönböztetik a szöcskéktől és a sáskáktól. No, de mi különbség egy szöcske és egy sáska között? Sokan úgy vélik, a sáskák nagyobbak, bizarrabb megjelenésűek, a szöcskék pedig a nyári füves rét vigan szökkenő, apró ugroncái. Azonban ez a megkülönböztetés téves: a nyári kertipartin ingünkre felkapaszkodó élénkzöld színű, természetes „sáska” valójában szöcske: ún. zöld lombzöcske, míg a július-augusztusi aszályban, „a kopár szík sarján legelésző tikkadt szöcskenyájak” valójában sáskákból - réti- és olasz-sáskákból - állnak. Tehát nem a méret teszi a sáskát, szöcskét: a csápok hossza alapján tudjuk őket megkülönböztetni. Ha a csáp rövidebb, mint a rovar fél testhossza, sáskáról beszélünk, ellenben a szöcskéket igen hosszú, a fél testhosszuknál hosszabb csáp jellemzi.

Az egyenesszárnyúaknak két feltűnő sajátosságuk van, amelyekkel igen hatékonyan hívják fel magukra a figyelmet: gazdasági kártételükkel és azzal a képességükkel, hogy oly kedvesen tudnak muzikálni. Hazánkban szerencsére az előbbit nemigen tapasztaljuk, azonban vannak történelmi források arra vonatkozóan, hogy a nyugat-ázsiai nagy sztyeppékről óriási vándorsáskahadak vetették rá magukat Európára, és útközben hazánkat is letarolták. Lisznyai Pál debreceni tanár így írt krónikájában az 1692-es sáskajárásról: „Annyi sáskák jöttek vala be Debrecen városába, hogy a verestorony csak közel is alig látszott a sáskáknak sokasága miatt.”

Az egyenesszárnyúaknak két feltűnő sajátosságuk van, amelyekkel igen hatékonyan hívják fel magukra a figyelmet: gazdasági kártételükkel és azzal a képességükkel, hogy oly kedvesen tudnak muzikálni. Hazánkban szerencsére az előbbit nemigen tapasztaljuk, azonban vannak történelmi források arra vonatkozóan, hogy a nyugat-ázsiai nagy sztyeppékről óriási vándorsáskahadak vetették rá magukat Európára, és útközben hazánkat is letarolták. Lisznyai Pál debreceni tanár így írt krónikájában az 1692-es sáskajárásról: „Annyi sáskák jöttek vala be Debrecen városába, hogy a verestorony csak közel is alig látszott a sáskáknak sokasága miatt.”

Az egyenesszárnyúak kellemesebb tulajdonsága, hogy nyáron lágy muzsikával ajándékoznak meg minket. A zenéhez pedig hangszer kell. A tücskök és szöcskék hangszere az elülső szárny erezetének módosulásával jön létre: a bal oldali szárnyon találjuk az apró fésűre emlékeztető, kitinfogacskákkal teli szárnyeret, az ún. ciripelőeret, míg a jobb oldalin a megvastagodott, simább felületű vonóeret. Hangadáskor az állat kissé megemeli és összeérintve mozgatja szárnyait úgy, hogy a vonóér dörzsölje a ciripelőéren lévő apró fogacskákat. Az így keletkező ciripelő hangot a jobb oldali szárnyon, a vonóér mellett lévő feszes hártványfelület erősíti fel. Némileg különbözik a tücskókétől és szöcskékétől a sáskák hegedűje. Az ő fogazott ciripelőlécük a hátulsó, erőteljes ugrólábak combjainak belső felületén helyezkedik el, és ezt dörzsölik fedőszárnyuk egyik erősen kiugró, hosszanti éréhez.

A tücsök-, szöcske- és sáskazene hangmagassága a ciripelőéren lévő fogacskák sűrűségétől, valamint vonó mozgatásának sebességétől függ. A ciripelő énekek ritmusa, tartama és frekvenciája minden fajnál más és más. A képzett rovarász a nyári mezőn sétálva már nagy távolságból is egész sor fajt tud egymástól megkülönböztetni ciripelése alapján, sőt előfordult, hogy több, külsőleg egymásra nagyon hasonló fajt a ciripelése alapján sikerült elkülöníteni. Ma már azt is tudjuk, hogy nem igaz Miskolczi Gáspár felvetése, miszerint „a nőstények csak hallgatnak”: számos egyenesszárnyúfaj nősténye képes a ciripelésre, bár hangban messze elmaradnak hímjeik mögött.

Az egyenesszárnyúak ciripelési technikái: A - mezei tücsök szárnyainak ciripelő- és vonóeret összdörzsölve ciripel; B - a tücsök-szárny ciripelőere; C - a rétisáska combján lévő fogazott kitinlécet a szárnyain lévő vonóérhez dörzsölve ciripel; D - a sáska ugrólábának belső felületén lévő ciripelőléc

Az az állat, amely hangot hallat, általában hall is. Nincs ez másképp az egyenesszárnyúaknál sem. Azonban fülüket nem a fejükön találjuk, és a mienkhez hasonló kiemelkedő fülkagylót is hiába keresünk rajtuk. A tücskök és szöcskék hallószervüket első pár lábukon, míg a sáskák a potrohuk elülső részén hordják. Ezek a fülek lényegében kifeszített hártvány - akárcsak a mi dobhártyánk -, és hanghatásra rezgésbe jönnek, ingerületet hozva létre az állat idegrendszerében.

Az az állat, amely hangot hallat, általában hall is. Nincs ez másképp az egyenesszárnyúaknál sem. Azonban fülüket nem a fejükön találjuk, és a mienkhez

hasonló kiemelkedő fülkagylót is hiába keresünk rajtuk. A tücskök és szöcskék hallószervüket első pár lábukon, míg a sáskák a potrohuk elülső részén hordják. Ezek a fülek lényegében kifeszített hártvány - akárcsak a mi dobhártyánk -, és hanghatásra rezgésbe jönnek, ingerületet hozva létre az állat idegrendszerében.

Föltétlenül bennünk a kérdés: minek ciripelnek ezek a rovarok? Általános vélekedés az, hogy hangadás a nemek egymásra találását szolgálja. A hímek mintegy csalogatják a nőstényeket a zenéjükkel, és természetesen minél hangosabb és feltűnőbb muzsikájuk, annál több nőstény fog behódolni nekik. A forró nyári mező tücsök- és sáskakonzertje tehát egymás hangját túlszárnyalni igyekvő hímek vad versengése. Egyébként nem csak nász idején ciripelnek a hímek, így a hangadás egyéni célokat is szolgál. A tücsökhímek például földbe vajt kis üregük bejáratánál is hallatják hangjukat, tudtára adva ezzel a többi hímnak, hogy az a környék foglalt. Ha ezt egy betolakodó nem hajlandó tudomásul venni, véres küzdelmekre kerül sor.

Szabó Gábor SchP

NAGYBŐJTI ÚTRAVALÓ

Nemcsak étellel bőjtölhetünk, hanem bármi mással is.
Gondoljuk át, mi az, amiről a nagybőjti időszakban le tudnánk mondani!

Renée LaReau/BustedHalo.com/Magyar Kurír

Anglia – 2. felvonás

2014. február 6-11.-ig iskolánkból 8 diák és jómagam ismét Angliába látogattunk, hogy a testvériskolai kapcsolatunkat erősítsük. Kalandokban nem volt hiány idén, az időjárás is inkább szeles-esősen alakult, a kedvünket azonban mindezen tényezők sem tudták negatív irányba befolyásolni.

Sok új élménnyel gazdagodtunk, s biztos vagyok benne, hogy a kis csapat is már sokat mesélt. Úgy gondoltuk, hogy ezt a beszámolót most úgy írjuk meg, hogy mindenkinek arra a kérdésre kell felelnie, hogy „Mi volt a legérdekesebb, legmeglepőbb, leginkább váratlan dolog számodra?” Íme a válaszok:

Nekem a legelső „furcsaság” rögtön az első napon történt, amikor mentünk a suliba. Magyarországon, ha beállunk a buszmegállóba és jön a busz, akkor mi azt nem jelezzük sehogy, hogy szeretnénk felszállni, maximum úgy hogy közelebb megyünk a buszhoz, de ők meg jeleznek a kezükkel is a sofőrnek, különben a busz nem áll meg. A sulis az más, mint itthon, mert nincs szünet minden óra után, hanem csak ebédszünet van. Engem meglepett még az is, hogy kint nem nagyon foglalkoznak azzal, hogy az órán csend legyen. Nagyon sok ember mászkál az órán, beszélgetnek, és nem figyelnek egy kicsit se. Megdöbbentem azon, amit tanulnak, mert hozzánk képest (akik kint voltak Angliában) sokkal kevesebbet tudnak. Az ő tudásuk nagyjából megegyezik egy magyar hetedikes gyerek tudásával.

Sebők Fruzsina 9.b

Nagyon jó élmény volt megismerni új embereket. Sokat fejlesztette az utazás az angoltudásomat, mert a vártnál is nehezebb volt őket megérteni. Úgy érzem még ez az 5 nap is sokat javított az nyelvismeretemen és használatomon. Érdekes volt látni az ottani tanórákat, tanítási/tanulási módszert, mert teljesen más, mint nálunk. Valamint meg tudom cáfolni azt a tévhitet, hogy az angolok távolságtartóak és barátságtalanok, pont az ellenkezőjét tapasztaltam.

Dobay Péter 10.b

Felejthetetlen négy napot töltöttünk Angliában, ahol egy nagyon kedves angol családdal töltöttem a hétvégét. Az első nap falmászásra vittek, és Manchestert is megnéztük. A második

nap kirándultunk. A Yorkshire Dales Nemzeti Park több völgy (dale) összessége, ahol megművelt szántókat a tájra jellemző kőfalak szegélyezik. A völgyeket a jégkorszak gleccserei vájták ki. A tanyákkal, falvakkal tűzdelt, és 1954-ben nemzeti parkká nyilvánított gyönyörű vidéken a természetjárók is élvezhetik a páratlanul szép környék kirándulóútjait. Ide kirándultunk a Hill családdal és a kőszirteken kívül két gyönyörű vízesést is megnéztünk.

A pénteket és a hétfőt az iskolában töltöttük, ahova iskolabuszszal érkezünk. Részt vettünk az órákon, és egy francia dolgozatot is megírtak velünk. Testnevelés órán mi is bekapcsolódtunk a kosárlabdába, ahol egy fejjel magasabbak voltunk az angol gyerekeknél. A matematika óráinkat szívesen elcserélnék velük, mert ott sokkal könnyebb a tananyag.

Örülök, hogy kijuthattam Angliába.

Rusz Gergő 9.a

A legérdekesebb számomra az volt, hogy alig kell valamit tanulniuk, évente talán 2 dolgozatot írnak, tehát a sulis nem valami megerőltető számukra...

A legmegdöbbentőbb az, hogy olyan barátságosan fogadtak, mert, ahogy hallottam majdnem mindenkitől: nem nagyon barátságosak, befogadóak, de szerencsére ebben kellemesen csalódtam.

A legmeglepőbbek az ételek voltak, mert azt hittem, hogy nem finom a tea vagy az ételek kevesebb fűszerezéssel, de a tea nagyon finom

volt és a reggeli volt a legjobb: toastkenyérrel, baconnal megtojással. A legszebb élmény az észak-angliai Lake District nemzeti park volt. Sok magas, havas csúccsal és gyönyörű tavakkal

Józsa Levente 9.a

Főzni, azt nagyon tudnak, és vendéget látni. Elvittek bowlingozni, úszni stb. A bowlingozás eszméletlenül jó volt. Azt mondta valaki, hogy az angolok nem barátkozósak, nem volt igaza. Nagyon vicces volt, akinél voltam. Elképesztő hogy milyen jól el lehet velük lenni.

Dabis Máté 9.a

Számomra az volt nagyon furcsa, hogy ők szinte mindig étteremben ettek és a suliban se nagyon osztották meg egymással a kaját. A sulis a mienkhez képest olyan, mint egy nagy óvoda, ahol alig kell tanulni. Az időjárás annyira rossz, hogy az leírhatatlan. A legjobb az volt, mikor közösen elmentünk vacsorázni és megismertük jobban a többiek.

Ocskó Katalin 9.b

Felejthetetlen élmény volt az angliai út. Érdekes volt megismerni a nyugati életmódot, és a látóköröm is nagyobb lett így a világra. Ami engem legjobban meghatott, az az életszínvonal. Nagyon jól keresnek, az iskola felszereltségéről nem is beszélve. A diákok olyan eszközökkel dolgozhatnak az órákon, ami teljes mértékben bevezeti őket a gyakorlatba. Felejthetetlen "Technology" órán vettem részt, az eddigi Iskola fogalmamtól teljesen távolálló dolgot tapasztaltam. Egy izgalmas, gyakorlatias óra, ahol egy rövid oktatás után a diákok maguk sajátíthatták el a tanult gyakorlati alkalmazását. A másik, amin megdöbbentem, az életszínvonalhoz párosuló tananyag volt. Nagyon keveset tanulnak hozzánk képest. Szinte tényleg csak az alapokat tanítják a diákoknak. Az életszínvonalhoz még annyit hozzáfűznék, hogy rengeteget keresnek. A család, ahol voltam, a családfő fizetéséből tartott fent 2 gyereket, pedig elég gyakran láttuk otthon, és a gyerekeire is mindig volt ideje. Náluk nem probléma a család eltartása. Rengeteget fejlődött az angol szövegértésem, és javult a beszéd-készségem is. Mindenféleképpen megérte ez az utazás, mind a tapasztalatok mind pedig a gyakorlat szempontjából.

Szatmári Keve 9.a

Nagyon jól éreztem magam ebben a pár napban és örülök, hogy volt ez a lehetőség az iskolánktól. A kedvenc élményem az volt, hogy elvittek egy elő futballmeccsre a Burnley stadionba. A kinti iskolában sok barátom lett és sok tanárral ismerkedtem meg. A családdal mindenféleképpen tartom a kapcsolatot a jövőben is, hátha jövőre is kimehetek ugyanígy, vagy egy nyarat tölthetnek el náluk.

Patik Ádám 9.b

A beszámoló után pedig szeretnék köszönetet mondani mindenkinek, aki segítette utunkat, különösen Dékány Zoltán tanár úrnak, valamint a szülőknek, akiknek együttműködése és rugalmas hozzáállása nélkül nem lett volna ilyen szép és tartalmas ez az út.

Hamarosan érkeznek hozzánk az angol gyerekek és tanárok akkor mi is viszonzozzuk vendégszeretetüket, s reméljük, ők is felejthetetlen napokat töltenek majd nálunk.

Nagy Mariann
tanárnő

Závada Péter: Ahol megszakad

lehet.) Szereti a slam poetryben, hogy mindig vannak benne aktuálpolitikai utalások, de úgy érzi, a politika nem méltó arra, hogy verseiben is azzal foglalkozzon. Nagyon érdekes, hogy ugyan irodalmi közegeben nőtt fel (állandó vendég volt náluk Parti Nagy Lajos és Esterházy Péter is), mégis ezt megkerülve került be az irodalmi köztudatba. Eleinte a verseit álneven írta, mert nem akarta, hogy csak azért szenteljenek neki figyelmet, mert ő Závada Pál fia. Nem véletlenül kezdett el először rappelni s csak később verseket írni.

Az *Ahol megszakad* az első kötete. Egy fiatal költő szárnybontogatásai, amin lehet érezni, hogy hamarosan repülni is fog. A képhasználata szerintem nagyon egyedi és saját stílusa is körvonalazódni látszik. Nyelve-

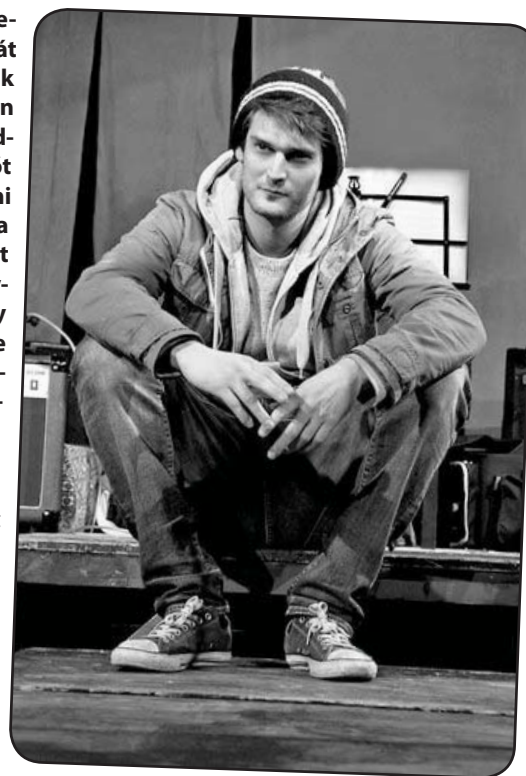
zete nem komplikált, így megértése sem kíván túlzottan nagy műveltséget.

Ajánlom mindenkinek, aki eddig nem olvasott verset, hogy kezdje ezzel a kötettel.

Horváth Márton 11.a

Závada Péter az író, Závada Pál fia. Kamaszkora óta rappel az Akkezdet Phiai nevezetű hiphop formációban, amely egyre nagyobb sikereket ér el itthon. Kivészi részét a slam poetryből (ez egy alulról szerveződő esemény, ahol a résztvevők saját verseiket, műveiket előadják pár percben, és ezek után értékelik egymást) is, rendszeresen szokott fellépni, sőt Akkezdetnek is szoktak lenni „slam estjei”. Albumaikon is a „rendes” rap számok mellett mindig található egy-két úgynevezett skit, amely egy-egy vers vagy annak valamiféle nyers változata. Emellett összesen mutatták be első színdarabját.

Lakása egy egykori pékség, ma mecsetként működő épület fölött található. Szereti összemoszni a határokat költészet és rap zene között, mert szerinte teljesen átjárhatók. Zenekarának nem egy olyan száma van, ami verslábakban van megírva. (Saját bevallása szerint valamiféle „versláb fétise”

NAGYBŐJTI ÚTRAVALÓ

Imádkozunk az emberekért! Ha az utcán vagy járművön meglátunk valakit, akinek úgy érezzük, szüksége van rá, mondjunk el érte egy imát! Gondoljunk Alexandriai Philón szavaira:

„Mindenkivel légy szeretetteljes, mert bárkivel találkozol, mindenki nagy belső küzdelmet vív.”

Renée LaReau/BustedHalo.com/Magyar Kurír

Örkény István Egypercesek Szakmai önérzet

Engem kemény fából faragtak!
Tudok magamon uralkodni.

Nem látszott rajtam semmi,
pedig hosszú évek szorgalmas
munkája, tehetségem elismerése,
egész jövőm forgott kockán.

- Állatművész vagyok - mondtam.

- Mit tud? - kérdezte az igazgató.

- Madárhangokat utánzok.

- Sajnos - legyintett -, ez kiment a
divatból.

- Hogyhogy? A gerle bűgása? A
nádiveréb cserregése? A fűj pity-
palattyolása? A sirály vijjogása? A
paccsirta éneke?

- Passzé - mondta unottan az
igazgató.

Ez fájt. De azt hiszem, nem lát-
szott rajtam semmi.

- A viszontlátásra - mondtam ud-
variasan, és kirepültem a nyitott
ablakon.

A Lone Survivor - A túlélő

Nos, kezdjük ott, hogy a film egy való-
ban megtörtént katonai akció törté-
netét dolgozza fel. Az előzetest látva,
azt hittem, hogy az USA dicsőségét zengő
propagandafilm lesz, de csalódtam, méghoz-
zá kellemesen.

A film nagy részében egy négy főből álló, kemé-
nyen kiképzett SEAL osztagot láthatunk (akik
ugyebár különlegesen kiképzett amerikai kato-
nák). Az alapvető mondanivalót ennek a négy
embernek az egymással való kapcsolatában
lehetjük meg. Bajtársak. Ezzel a szóval lehet-
ne körülírni azt, ahogyan képesek a többiek
életét a maguk elébe helyezni, és önzetlenül
segíteni egymásnak bármilyen helyzetben. A
film kiemelkedő pontja, amikor anélkül tudja
érezkeltetni velünk mindezt, hogy monumen-
tális, hősi jeleneteket kapnánk folyamatosan a
szemünk elé. Ehelyett minden giccstől mentes,
realisztikusan ábrázolt küzdelmet láthatunk.

Van egy jelenet, ami elsöre pont ilyen eltúzott
dolognak tűnhet, ám ez így történt a valóságban is, így tisztelegve a valódi hős előtt. A baj-
társiasságot kisebb mozzanatokban fedezzük fel, amelyek komplex képpé állnak össze, s így
érthetjük meg a mondanivalót. A szereplők civil életébe is rövid bepillantást nyerünk, ami
csak fokozza azt a meghökkenést, amit az önfeláldozásukban látunk.

Amit még meg kell említenem, azok a zenék, melyeket tökéletesen sikerült
összeválogatni. Mindegyik passzol a filmhez és annak hangulatához. A nézőt szinte a hely-
színre repíti, és remekül közvetített érzelmekkel teszi még realisabbá a filmet. Végigkísérhet-
jük küzdelmeiket, átélhetjük szenvedésüket és egyes döntéseik súlyosságát.

Mindenképpen nézd meg, ha a katonákban eddig nem láttál mást, csak parancsra élő embe-
reket. Ki fog ábrándítani, jó értelemben.

A túlélő (Lone survivor)

Szereplők: Mark Wahlberg, Taylor Kitsch, Ben Foster, Emile Hirsch

Rendező: Peter Berg

Papp Sándor 11.a

Szervátültetések Magyarországon

Néhány héttel ezelőtt égő mécsesekkel rakták ki a gyerekek az iskola bejáratát, ahol dolgoztam aznap. Megdöbbenve értesültem róla, hogy egyik társukat baleset érte és meghalt. Tizenhat éves volt. Mindig fájó, ha meghal egy ember, de különösen értelmetlen az, amikor fiatal teremtésről van szó, aki még alig kóstolt bele az életbe. Később azt is megtudtam, hogy azért késik a temetés, mert hozzátartozói szervátültetésre ajánlották fel a szerveit.

Elgondolkodtam rajta, milyen nagy dolog is a szervátültetés... Magyarországon 1962-ben éppen Szegeden végezték az első veseátültetést, aztán hosszú ideig semmi sem történt. De végül megteremtődtek a sikeres szervátültetés feltételei. Mára több ezer azoknak a száma, akik a szervátültetésnek köszönhetik, hogy életben vannak, hogy kaptak még egy esélyt...

Mostanra megnőtt az átültethető szervek száma, hiszen a szív, a vese, a máj, a hasnyálmirigy, a tüdő, a vékonybél és a csecsemőmirigy egyaránt alkalmas erre a nemes célra. De nem csak szervek, hanem szövetek, illetve sejtek is átültetésre kerülhetnek, például szaruhártya, csontvelő, bőr, csont, porc stb.

2012-ben 20 szívátültetés, 4 hasnyálmirigyátültetés, 27 májátültetés, 169 veseátültetés történt Magyarországon, sőt 23 tüdőátültetést is végeztek magyar tüdővel Bécsben.

Magyarország 2011-ben csatlakozott az európai transzplantációs szövetséghez, az Eurotransplanthoz. Ez áttörést jelentett, hiszen hazánkban korábban átlagosan évi százötven donor állt rendelkezésre, mióta beléptünk az Eurotransplant hálózatába, a lehetséges donorok száma évente kétezer. Mindemellett egyre többször élő szervezetből kapnak szervet a betegek.

A szervátültetés számos jogi és etikai kérdést vet fel. Ezeknek a megválaszolása nem mindig egyszerű.

Magyarországon a szervátültetések rendje – beleértve a technikai és jogi szempontokat is – szigorúan szabályozott. Élő donáció csak önkéntesség alapján lehetséges. A szervkereskedelem (a donor beleegyezése esetén is) tilos.

Fontos tudni és könnyen belátható, hogy állampolgári érdekből – pontosan szabályozott feltételek mellett – a halott (vagy „agyhalott”) szervei a hozzátartozók tiltakozása ellenére

is felhasználhatók donáció céljára. Feltéve, hogy az elhunyt életében másként nem rendelkezett, bár ez ritkán történik meg.

Ahhoz, hogy egy ország transzplantációs gyakorlata igazán sikeres lehessen, az kell, hogy mindenki számára fontos üggyé váljon a szervátültetés: az orvosok ezt lássák a legjobb megoldásnak, a hatóságok ezzel egyetértésben alkossanak megfelelő szabályozást, és az emberek is kapjanak információt. Fontos, hogy beszédtéma legyen a **DONÁCIÓ**.

Mint említettem, nemcsak szerveket, szöveteket is lehet átültetni, beültetni. Sok leukémiás köszönheti gyógyulását csontvelő-transzplantációnak. A csontvelő-átültetéskor a beteg immunsejtjei „cserélődnek ki” a donorból származó immunsejtekre, így elsődleges fontosságú, hogy az ún. HLA-típusok („szövetazonosító-csoportjuk”) azonos vagy nagyon hasonló

legyen, különben a donorból származó immunsejtek megtámadják a befogadó szervezetet - a beteg sejtjeit. Mivel a HLA-típus örökölődik, először a rokonok között keresnek megfelelő donort, s amennyiben nem találják, akkor fordulnak donor-adatbázisokhoz.

Mint ahogy véradásra lehet jelentkezni, ugyanolyan

módon, jelentkezés alapján lehet valaki csontvelődonor, bár a beavatkozás bonyolultabb egy egyszerű vérvételnél: altatásban történik és 2-3 napos kórházi ápolást is igényel. Csontvelődonor olyan 18-55 év közötti egészséges felnőtt lehet, aki önként jelentkezik, hogy beteg embertársainak esélyt adjon az életre. A potenciális donorok közül a betegnek immunológiailag legjobban megfelelőtől veszik le a csontvelőt.

Kétségkívül ezek olyan problémák, amit csak egészséges altruizmussal (akár saját kárunkra történő segítő hozzáállással) lehet megközelíteni.

Különösen akkor tesszük fel a kínzó kérdést: tudok-e tenni valamit, ha a környezetünkben megbetegszik valaki. Jó tudni, hogy vannak olyan betegségek is, melyekben a szerv- vagy szövetátültetés segítséget nyújthat. Ne feledjétek: nemcsak vesét lehet felajánlani, lehet vért is adni, csontvelőt is, sőt nagyon sokszor „JÓ SZÓT” is. Várom a hozzászólásokat:

Dr. Dénes Ilona
iskolaorvos
(ilonadenes@hotmail.com)

NAGYBÖJTI ÚTRAVALÓ

Gondoljuk át, mi az, ami túl fontossá vált az életünkben, és jó volna kissé elfordulni tőle!
Tegyük konkrét elhatározást!

Renée LaReau/BustedHalo.com/Magyar Kurír

Csongrád megye sakk csapatbajnoka a SzePi

Március 1-jén, miközben iskolánkban a felvételi elbeszélgetés zajlott, két csapattal képviseltettük magunkat a sakk- csapat diákolimpián (kiírását ld. chess.hu).

Már a verseny előtt tájékoztattak minket arról, hogy nem lesz jelen sok csapat. A hátréből kétőt mi delegáltunk. Ettől függetlenül számunkra fontos verseny volt, hiszen megyei szintű versenyről volt szó, és Kendén kívül semelyikünknek nem volt versenytapasztalata. Emiatt már eleve izgultunk. Az is növelte félelmünket, hogy ebben az évben nem voltak sakkszakörök, mert nem találtunk mindenkinek megeelő időpontot. A tanár úr (Sipos

Attila) nem tudott ott lenni velünk az igazán fontos mérkőzésen, amikor is a Déri szakközépiskola tanulói ellen versenyeztünk. Az a meccs hozható volt, végül az elnézések miatt a 4 táblán 2-2-es eredmény született. Tudtuk, hogy ha a másik piarista csapat pontot tud rabolni az ellenféltől, akkor elsők, már győztesek vagyunk. Mondjuk, én lehet, jobban örültem volna az újrajátszásnak. Kicsit több koncentrációval és odafigyeléssel azokra a dolgokra, amiket az első mérkőzésen elkövetettünk, nem hiszem, hogy komolyabb problémát okozott volna a legyőzésük.

Most, hogy kijutottunk az országos döntőre, mindenki aktívan elkezd készülni. Ha minden igaz, Kende fog nekünk segíteni a felkészülésben.

Végeredmény:

1. SzePi I.:

**Antal Tibor Kende 11.b,
Lőrík Viktor 10.a,
Fazekas Gábor 9.b,
Kuna Áron 8.a,
Détári Kálmán 9.b (tartalék)**

2. Déri Miksa Szakközépiskola

3. SzePi II.:

**Szabó Balázs 8.a,
Ördög Pongrác 8.b,
Vincze Gergő 8.a,
Gárgyán Róbert 8.a**

Lőrík Viktor 10.a

Szellemi sportág a diákolimpián

Sokan ismeritek a helyzetet, hogy „igen, én is tudok sakkozni, de inkább csak nézem”. Miért? Ha kikapok, akkor a másik okosabb? Nyilván nem így van, de sokan így érzik és megmaradnak néző – műkedvelői szinten. Egy tanár sem szívesen áll ki a diákok ellen (kivéve Dékány tanár urat), mert ciki kikapni.

A diákolimpiára ez tökéletesen igaz a középiskolás sakk csapatbajnokság kategóriájában. Lehet, hogy egy-egy iskolában tudnak és szeretnek sakkozni, mégsem mennek el versenyre. A komoly versenyzők pedig középiskolás szinten már nem tartják rangnak a diákolimpiát, ezért kevesen vesznek részt benne, hiszen amatőrökkel is játszaniuk kellene, ám az amatőr és versenyző között óriási a különbség. Csongrád megyében középiskolás szinten összesen 3 csapat vett részt (az általános iskolásoknál persze sok-sok csapat volt) – a radnótiak országos címvédőként automatikusan döntősök. Mégsem mondható, hogy színvonalatlan volt és nincs edzőmunka mögötte. A dérisek első táblása komoly sakkozónak számít és a többiek hasonlóan gyakorolhattak iskolai szinten, mint mi. Iskolánkban pár éves építkezés eredménye, hogy egyáltalán elmentünk a diákolimpiára. Továbbá 3 hónapja a Mikulás- kupán felső tago-

zatos versenyzők között a csapat 2. helyezést szintén ezeknek a gyakorlásoknak a gyümölcse (itt 53, 3 fős általános iskolás csapat játszott csak Szegedről!).

Szóval könnyebb volt ugyan bejutnunk az országos döntőbe, mint más sportágban, de ez annak köszönhető, hogy a sakknak nincs akkora tömegbázisa, mint más sportágaknak. Egy körből jutottunk be, elég volt a megye legjobbjának lennünk. Mégis a tény, hogy bejutottunk, nem csupán annyiból állt, hogy bementünk az utcáról sakkozgatni. Mert ugye Kende nélkül, aki a világ legjobbjai közé tartozik, el sem képzelhető mindez! Ám egy fecske nem csinál nyarat. A radnótiak azért országos bajnokok 2 éve, mert nincs szükségük ügyes amatőr sakkbarátokra, hiszen mind a 4 táblán komoly versenyzőjük volt (van?). De az sem mellékes dolog, hogy iskolánk fiai, akik ott voltak, Kende által akkora lelkesedést szerezhetnek erre a szellemi sportra, hogy akár versenyzővé is válhatnak pár év alatt. Kende felajánlotta, hogy az országos döntő előtt 2 hónapon keresztül hétvégeken szívesen foglalkozik a fiúkkal. Előre is köszönjük és szívből gratulálunk!

Sipos Attila
tanár úr

Városi Úszó Diákolimpia(2013-14.)

Piarista eredmények

IV.kcs.,„B” kategória:

FIÚ

100 m gyors

2. Oravecz Máté 9.c
1:08,73

9. Scherer Richárd 7.a
1:20,10

100 m mell

nh. Molnár Lajos 8.b

100 m hát

4. Gaál Péter 7.a
1:45,69

IV.kcs.,„A” kategória:

FIÚ

100 m gyors

6. Jenei Szabolcs 9.c 1:04,38

13. Szabó Kevin 8.b 1:10,28

100 m hát

2. Nagy Csongor 9.a 1:14,64

3. Jenei Szabolcs 9.c 1:15,74

100 m mell

5. Nagy Csongor 9.a 1:25,54

LEÁNY

100 m hát

2. Schissler Helga 7.a 1:39,27

3. László Katalin 7.a 2:01,46

100 m mell

3. László Katalin 7.a 1:51,97

4. Schissler Helga 7.a 1:53,79

Szabó Erzsébet tanárnő

Megyei Úszó Diákolimpia (2013-14.)

Piarista eredmények

IV.kcs.,„A” kategória:

100 m hát

2. Nagy Csongor 9.a 1:16,04

IV.kcs.,„B” kategória:

FIÚ

100 m gyors

3. Oravecz Máté 9.c 1:08,39

4x50 m gyorsváltó

2. Dugonics András Piarista Gimnázium
2:17,92

Dimovics Ádám 8.b,

Oravecz Máté 9.c,

Gaál Péter 7.a

Scherer Richárd 7.a

LEÁNY

100 m hát

3. László Katalin 7.a 2:01,59

Történelmi eseményre került sor, hiszen megszülettek az első női érmek iskolánk életében. Összességében szépen szerepeltek a gyerekek, de sajnálatos, hogy igazolt úszóink („A” kategória) száma egyre csak csökken. Miután a sporttagozat csak kilencediktől (négy évfolyamos) lesz, így többnyire dobogós helyezéseket „csak” a „B” kategóriában érhetünk el.

Szabó Erzsébet tanárnő

Sporthírek

Iskolánk tanulói különböző sportágakban értek el dobogós helyezéseket a téli versenydíjszakban:

Cakó Dávid 11.b

XI. Mol-Tisza Kupa nemzetközi rövidpályás gyorskorcsolyázó verseny. (Szeged, 2014. 01. 25-26.)

Egyéni összetettben: 1.hely
3000m férfi váltó: 1.hely

Rövidpályás gyorskorcsolya Utánpótlás Országos Bajnokság (2014. 02. 2-3., Budapest)

III.hely

-500 méteren megjavította saját csúcstát és a váltóval junior országos csúcsot futottak.

Dávid a február 17-22. között Brassóban megrendezendő európai ifjúsági olimpiai fesztiválra (EYOF – European Youth Olympic Festival) készült, emiatt számára a verseny a felkészülés jegyében zajlott.

Farkas Tamás 11.b

XI. Mol-Tisza Kupa nemzetközi rövidpályás gyorskorcsolyázó verseny. (Szeged, 2014.01.25.-26.)

Felnőtt egyéni összetettben: 3.hely

Antal Tibor Kende 11.b osztályos tanuló a 2014. február 8-15. között tartott villachi Nemzetközi Sakkverseny és Sakkfesztiválon harmadik helyezést ért el, ezzel 7 ponttal gyarapította Élő- pontszámait.

Szabó Erzsébet tanárnő

NAGYBŐJTI ÚTRAVALÓ

Járuljunk szentgyónáshoz! Ha régen gyóntunk, mondjuk meg a papnak, és kérjük meg, hogy segítsen!

Renée LaReau/BustedHalo.com/Magyar Kurír

Köpések aranyból

Néhány topográfiai „fölfedezés”:

-Az Alpok legmagasabb csúcsa: Kilimandzsáró

-Wales székhelye: Skócia

-Többek között ez a két tengerszoros választja el Európát Ázsiától: Bering-szoros

-Kuba fővárosa: Mexikóváros
-Venezuela fővárosa: Kamcsatka

Definíciók:

-Epicentrum: forgásirány

-Epicentrum: földközéppont

-Mi a talaj? A földkéreg legfelső finom rétege.

-Nevez meg három metamorf kőzetet: szaracén

-Ennyivel nő meg a víz térfogata, ha megfagy: picivel

-Malajzia ónvagyona így jött létre: létrehozta a természet

-Az ösföldek típusai: kültéri és beltéri

-Kuba két legfontosabb természetű növénye: szivar

-Az obszidián ennek a kőzetnek a speciális változata: ózon

-Ezektől a tényezőktől függ a földrengések pusztításának mértéke: a rázkódás

-A gyűrődés típusai: hullámos

-Az óceánközépi hátságok vonalában feltörő magma honnan származik? az atmoszférából

Tözsér Pál tanár úr gyűtése

az oldalt szerkesztette és a lapok alján található idézeteket gyűjtötte: Fábíán Péter 11. a

7		3	1					
		8	7				6	
6	2			3		5		
5	9				3			
		2		7		3		
			5				8	9
		7		4			9	6
	3				9	7		
					7	1		5

Ebben a hónapban ismét egy sudoku megfejtésére hívunk benneteket. A megoldásokat (az újságból kivágott lapon vagy lefénymásolva) Fábíán Péter 11. a osztályos tanulónak adhatjátok oda. A mostani számban található rejtvény megfejtésével pólot lehet nyerni! Várjuk megfejtéseiteket!

Would you like something to drink?

Yes, I would like to drink some tea!

Miközben Magyarországon:

Valami innivalót?

Igen, egy 60 fokos, vegyest!

Yoda

Cső, Csigsusz! Mizu?

Hogy sikerült a tavaszi nagytakarítás?

Bár ott bent nem lehet nagy rumli...

Elfér egyáltalán valami abban a házban?

El sem hinnéd mi minden...

Yoda

k é p e s l a p

